

Pan Dieter Klein se narodil 23. dubna 1942 v Jabloneckém Kokoníně - tehdy obci Kukan u Gablonze v Sudetách, regulérní součásti nacistické říše. Člověk by tak řekl, že pan Klein si válku pamatovat spíše nebude, ale opak je pravdou - i když mlhavě, vzpomíná si i dnes na několik příhod z doby konce konfliktu. Sousedé Kleinových se jednou dostali do problémů s říšským zákonem a jejich dům prohledávala nacistická policie. Navíc byl Kokonín, v chaotickém závěru války bůhví kým, bombardován, a malý Dieter Klein se musel schovávat do krytu sklepa. Jeho rodina byla, samozřejmě, zasažená odsunem Němců po válce. Dieter Klein se svou matkou odešli velmi brzy, což v malém chlapci zanechalo vzpomínky na nelehký odchod z milovaného domova. Zbytek rodiny Kleinových přicházel do jejich nového domova ve spojenci okupovaných německy mluvících zemích později. Zbytek mládí pana Kleina byl poměrně nevýrazný, ovšem během této doby se projevil jeho velký zájem o umění, především architekturu. Tu nakonec začal i studovat, i když cesta k tomu nebyla jednoduchá - místo aby souvisle studoval, nějakou dobu pracoval v lodní dopravě na Dunaji. Nakonec se ale přeci jen rozhodl pro studijní kariéru a úspěšně vychodil v Mnichově univerzitu se zaměřením právě na historii umění. Toto zaměření si udržel i do profese, živil se jako průvodce, pracoval na různých výstavách a hlavně napsal několik knih. Jeho akademická práce jej nakonec, i když i přes několik náhod, přivedla zpět do rodného kraje. Přes své kontakty se o Jablonecko postupně začal zajímat více a s časem věnoval místní architektuře i další ze svých knih. Kromě práce v oblasti umění jej ale velice zaujaly příběhy spojené s odsunem a vliv starých událostí na dnešní vztahy - a hlavně snaha pochroumané poměry zase napravit, vytvořit jak přímo v pohraničí, tak mezi dnešními a minulými obyvateli Sudet, přátelství. Proto postupně začal spolupracovat s různými organizacemi, které se touto činností zabývají. Za svou práci pro Jablonec zde dokonce obdržel čestnou medaili, kterou má doma vystavenou a je na ní opravdu hrdý. Nyní ve svém starším věku již sice nemůže být tak aktivní co se práce v terénu týče, stále je však velmi zapáleným pro věc a ochotným spolupracovat s každým, kdo jeho cíle sdílí. I proto byl velmi rád, když jsme s ním pracovali na tomto projektu.